

Leo Lucassen: 'In het immigratiebeleid zijn we doorgeschooten naar de andere kant' P21

Opinie & Debat

Meer opinie? Lees het **Opinieblog** op Volkskrant.nl

Schimmelhuizen

COLUMN IN DELFT

Over het kuchende en moedeloze bestaan in een vochtige woning

Lau woont in een schimmelhuis. Dat ziet er zo uit: zwarte stippen op deurposten, geelbruine vlekken op loslatend behang, donkere strepen langs plafonds, alsof een halve gare met stront heeft lopen smeren. Wand en vloer voelen klam aan. Ah, één muur oogt smetvrij. En de badkamer valt, op wat schimmel langs tegelranden na, ook niet tegen. Het blijkt gezichtsbedrog; Lau heeft geschilderd en de badkamer is pas met chloor onder handen genomen. Over twee maanden hebben de zwammen zich weer een weg naar de oppervlakte gevretten, voorspelt ze.

Waarom gaat ze niet weg? Kom maar eens aan een andere sociale huurwoning. Vijf jaar geleden brandde het huis van Lau en haar zoon af. Deze toen al vochtige en beschimmelde driekamerwoning kregen ze als tijdelijk onderdak toegewezen.

Tijdelijk werd vast. 'Want asielzoekers hebben voorrang, zei de woningcorporatie.' De moed is haar in de schoenen gezakt. Alle kamers staan vol opgestapelde dozen en tassen. Kast komen er niet meer in. Schimmel woekert immers overal en is naast kasten ook dol op kleding en linnengoed.

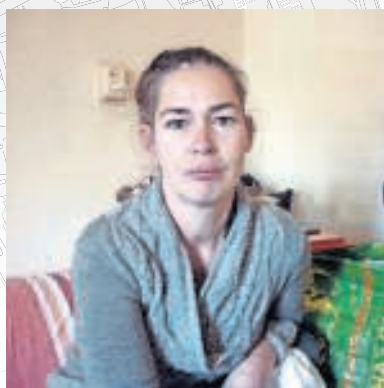
Duizenden Nederlanders wonen in huizen vol schimmel. De meest recente onderzoekscijfers (RIVM: 'ruim een half miljoen') dateren van zeven jaar geleden. Bewoners krijgen vaak te horen dat het aan hen zelf ligt. Moeten ze maar vaker ventileren om vocht te verjagen.

Moeten ze maar niet zo vaak ventileren, dan wordt het vochtig in huis. Maar, zo zegt de Woonbond, het ligt meestal aan de slechte kwaliteit van de woning. Schimmel houdt van slecht geïsoleerde muren en vloeren, van vochtige plafonds door lekkages, van kieren rond leidingen en verrotte kozijnen.

In Delft trekken de SP en Onafhankelijk Delft al jaren aan de bel. De eerste deed vorig jaar onderzoek in tientallen gemeenten en nagelde tien woningcorporaties aan de 'schimmelschandpaal' omdat ze niets of weinig doen om de oorzaken aan te pakken. Om een beeld te krijgen bij de verhalen bezoek ik met Jolanda Gaal van Onafhankelijk Delft vier sociale huurwoningen in haar stad.

De bewoners blijken allemaal, op een hoestende baby van vijf maanden na, hetzelfde attribuut voor het grijpen te hebben: een puffer tegen de benauwdheid. En in elk huis klinken deze woorden 'Asielzoekers gaan voor.' Jolanda: 'Dus zo worden groepen tegen elkaar opgehitst.'

Na Lau bellen we aan bij Ria. In alle vertrekken van haar opgeleide, gezellige huis vol boeddha-beeldjes, hangt een kaneelwalm. Nadat ze de rottende vensterbank, de schimmels op behang, sponningen

Bij Lau thuis.

Schimmel in de slaapkamer.

Geurende boeddha.

en plafonds heeft laten zien, trekt Ria in de woonkamer een brede lade vol flesjes geurolie open. 'Anders meur je hier de tent uit.' Al 17 jaar woont ze met haar twee kinderen tussen de schimmel. De beloofde renovatie laat maar op zich wachten.

Intussen verft, schuurt en behangt ze er op los om de 'ranzigheid' te camoufleren en vervangt ze met regelmaat beschimmelde kleding. Haar geld kan ze wel beter besteden. Van haar krappe arbeidsongeschiktheidsuitkering kan Ria amper de huur en hoge stookkosten betalen. 'Ik eet alle dagen brood met smeerworst, een keer in de week trek ik een blik soep open.'

Treurigheid troef is het ook vijf kilometer verderop bij Angélique en Piet en hun twee kleine kinderen in hun tweekamerwoning. Piet heeft kanker en is net ontslagen uit het ziekenhuis. De stralende baby ligt lelijk kuchend in zijn ledikant. De 2-jarige peuter banjert rond met een puffer in de hand. De woonkamer annex keuken is volgebouwd met bedden voor alle gezinsleden, kasten en een box.

Het gezin leeft van de Voedselbank. Van de 'non-food'-bank heeft Angélique een tweepersonsmatras gekregen. De vorige zat onder de schimmel. Ze vertelt dat Veilig Thuis is langs geweest omdat de woonomstandigheden voor de kinderen onverantwoord zijn. Vindt maar eens een betere, betaalbare huurwoning.

Tegen de avond bellen we aan bij de vochtige schimmelwoning van Jalermo. De 28-jarige lasser van luchtkanalen – hij kan er zelf ook om grinniken – heeft in de zes jaar dat hij hier woont astma opgelopen en een hoop frustraties bovendien.

Jalermo is strijdlustig. Na jaren klagen en loze lapmiddelen is hij naar de rechter gestapt. De kantonrechter stelde hem in het gelijk en kende huurverlaging toe vanwege achterstallig onderhoud. Geen oplossing, maar het is tenminste iets. De woningcorporatie is in hoger beroep gegaan.

Als ik in de avond thuis op de bank plof, voel ik mijn ijskoude voeten, prikkende neus en opgezwollen keelklieren. Van één dagje schimmelhuizen. Je zou er maar permanent wonen. Ongezond en mensonterend.

Marjon Bolwijn
m.bolwijn@volkskrant.nl

COMMENTAAR

V

R. Kelly

Protesten tegen de komst naar Nederland van R. Kelly zijn terecht. Deze artiest verdient een lege zaal.

Moet je kunst en de kunstenaar los van elkaar zien? In tijden van #MeToo dringt deze kwestie zich steeds weer op in de krantenkolommen. Ook nu, in het geval van R. Kelly. De 52-jarige zanger ligt onder vuur na het verschijnen van de documentaireserie *Surviving R. Kelly*. Daarin vertellen zijn slachtoffers hoe ze mentaal en fysiek door hem zijn mishandeld. Velen van hen waren nog minderjarig toen ze voor het eerst met hem naar bed gingen. Thuis zou hij een sekssekte runnen, met geïsoleerde vrouwen.

De documentaire onthult geen nieuwe feiten, maar geeft de slachtoffers wel een gezicht én een groot podium. Daardoor kan de entertainmentindustrie de beschuldigen niet langer negeren. Collega's distantiëren zich van de artiest, radiozenders draaien zijn muziek niet meer.

Gelukkig ligt de macht bij de consument

De verbazing was dan ook groot toen de kwestie afgelopen weekend een Nederlands staartje kreeg. J. Noah Entertainment, een Hengeloos boekingskantoor, maakte bekend dat het R. Kelly naar Nederland haalt. In april zal de zanger optreden in de Amsterdamse concertzaal The Box. Voor 210 euro extra kunnen fans zelfs een ontmoeting kopen voor aanvang van het concert. Online werden direct petitities begonnen om zijn komst te verhinderen.

Uiteraard kan niemand een concert van de zanger verbieden. Hij is een vrij man, vooral dankzij de tientallen schikkingen waarmee hij zijn slachtoffers in de afgelopen 20 jaar het zwijgen oplegde.

Toch zijn de protesten terecht. In het geval van R. Kelly is het lastig om de kunst van zijn wangedrag te scheiden. Seks is zijn verdienmodel, zijn muziek gaat over de vele *pussy's* die hij in zijn leven veroverde – veelal minderjarige *pussy's* dus. Bovendien ontmoette hij zijn slachtoffers vaak bij concerten of opnamen van videoclips. Deze meisjes beloofde hij een gouden carrière als zangeres, om ze in de studio vervolgens met een bed te confronteren.

Het getuigt van een extreme toondoofheid om de zanger naar Nederland te halen voor een concert en daarover een ronkend persbericht uit te sturen. Gelukkig ligt de macht uiteindelijk bij de consument. Voor een artiest is er geen grotere straf dan een optreden voor een lege zaal.

Loes Reijmer

STEKEL

Lunchpakket

De Tour wordt gewonnen in bed, dixit Joop Zoetemelk, maar met een lege maag kom je ook niet ver. Dat hoeft niemand aan Peter R. de Vries te vertellen. Op de vijftigste en laatste dag van de inhoudelijke behandeling van het Holleederproces moest de misdaadverslaggever in de bunker te Osdorp getuigen. Fotografen en cameraploegen registreerden zijn aankomst. De Vries bleek tot in de puntjes voorbereid.

Blauwe enkellaarsjes zonder veters, voor zo min mogelijk gedoe bij de scanner. De grijze ordner niet in een tas, maar losjes onder de arm. En, bungelend aan de vingers, een plastic zakje met de lunch – vermoedelijk krentenbollen. Zó bind je de strijd aan tegen de georganiseerde misdaad. Onwillekeurig vraag je je wel af: zou Holleeder barmhetjes hebben meegekregen van de cipiers?

Bart Dirks